

mā aljoga ümbrepiiru, et feage wālja ei pāsse, ei fa muiale ei lā zuilema. Sedda kettuse peap fa saggede perraakaema kas temma wahhest sure tulega om árrarikottu.

Et se nūud wāega armas nīnē tussulit om suurutse pallawa pārva ajal fulma wee sissen zuleda, sis i om se man ifkes fa hådda pelgada. Mitte útsinda et innimenne woip árrauppuda, enge temma woip fa, kui temma om jahhedas sanu, többitses jáda. Se om saggede puulda ja nähta olnu, et innimeunte sure hådda sisse saap, kui temma higgonep ja sis henda reiwist wallale pāstep nīnē nida ussinaste wee sisse kargap. Paljo neist fe árrauppowa omma sesamma sū läbbi fulma wee sissen áktiselt árrakoolnu. Se om sis nähta sanu kui sāratse innimesse perrast omma ülesleikatu, nīnē ka fest et wessi ei olle fugguke suurwa olnu. Nemma ollesse sis töcelitkult ello jánu kui nemma weidikesse ollesse kannatanu. Sepärtast om nūud tarvis, et innimenne, enne kui temma wee sisse lät,

ni farowa kannatap kui temma piikkamisselt, aiga piddi nīnē tämrweste jahhedas om lännu. Kui temma higgonep, kui se fa mulal es olles kui kainla al ehk jalla füllu, sis peap temma sāratssid kottussid illusaste fulwatama. Ärra útlego feage minna olle sadda kord zukenu ja mul ei olle middoge wigga. Woip kül olla; ent kui sinna töist sadde allustat woit sa ommete árrauppoda. 2) Ärra mingo feage útsinda zuilema, olgo ifkes töine temmaga útten; fest feage ei woi teda mārane håddha woip sündida, nīnē missuggutse tühja sū läbbi temma woip hufka sada, ent weidi abbiga olles temma weel woinu pāstetus sada. Eddimält teffo temma, enne kui temma wee sisse astup omma pāäd paljas; pārrast pāstko temma sedda, mes kala ümbre om, wallale nīnē wimate sis jalgu. 3) Hā om kui temma patte ehk kolme sammoga wee sisse lät, nīnē henda alla lassep. Gest kui innimenne wāega piikkamisselt wee sisse lät, sis om wercele aiga pā pole ülesminna; ent sis woip temma áktiselt árrakoolda. 4) Ärra jago wāega kā-